

γέροντας Πορφύριος έχει πει: «Μην απελπίζεσαι. Όταν αμαρτάνεις, να μην απελπίζεσαι.

Με θάρρος και ελπίδα στο Θεό να μετανοείς και να πηγαίνεις στον Πνευματικό που σου έχω υποδείξει, αν δεν μπορώ εγώ, και να τα εξομολογήσαι. Έτσι μόνο θα σωθείς». [Τζ. 142]

Εκείνο που έλεγε, κυρίως, ήτανε για τη σημασία της εξομολογήσεως. Έλεγε: «Δεν υπάρχει απελπισία όταν είσαι μέσα στην Εκκλησία, ό,τι και να έχεις κάνει, ό,τι και να έχεις υποστεί.

Δεν υπάρχει απελπισία. Στενοχώρια μπορεί να έχεις, αλλά απελπισία όχι. Ο Θεός, μέσα από την εξομολόγηση –τόνιζε πάρα πολύ τη σημασία του Ιερέα, το χέρι του παπά... ήταν σαν να έβγαινε από εκεί η Θεία Χάρη- σε βοηθά και ξεπερνάς αυτά τα οποία μπορεί να σε οδηγήσουν στα έσχατα όρια της απελπισίας».

«Έχει ο Θεός. Εκεί που απελπίζεσαι, σου στέλνει κάτι που δεν το περιμένεις... αρκεί να Τον πιστεύεις και να Τον αγαπάς. Όπως και Εκείνος μας αγαπά και φροντίζει για εμάς, όπως ο κάθε πατέρας για τα παιδιά του. Και όλοι μας είμαστε παιδιά Του Θεού. Και ό,τι καλό έχουμε, το έχουμε από Τον Θεό. Είναι δικό Του το δώρο. Δεν έχεις ακούσει στην Εκκλησία ότι: “Πάσα δόσις αγαθή και πάν δώρημα τέλειον άνωθεν εστί κατά βαίνον, εκ σου του Πατρός των φώτων;” [Κ 111]

Από το βιβλίο “Ανθολόγιο Συμβουλών” Γέροντος Πορφυρίου ιερομονάχου

Πηγές: pentapostagma.gr-agioritikovima.gr